



Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

KOREANJINDONKOIRA

(KOREA JINDO DOG)

Alkuperämaa: Korea

KÄYTTÖTARKOITUS: Metsästyskoira.

FCI:n LUOKITUS: Ryhmä 5 pystykorvat ja alkukantaiset koirat, alaryhmä 5 aasialaiset ja niiden sukuiset pystykorvat; käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rodun alkuperästä ei ole mitään kirjallisia mainintoja. Monet asiantuntijat ovat kuitenkin yksimielisiä siitä, että se on ollut olemassa useiden vuosituhansien ajan Jindon saarella, Korean niemimaan lounaispäässä. Rodun ikivanhasta alkuperästä on kuitenkin olemassa eri teorioita, joista hyväksytyimmän mukaan jindo on syntyperältään korealainen. Silloisten vaikeiden liikenneyhteyksien vuoksi rotu on säilynyt hyvin saarella. Koreassa rotua kutsutaan nimillä jindo-kae tai jindo-kyon. Kae tai kyon ovat koreankieltä ja tarkoittavat koiraa.

YLEISVAIKUTELMA: Sopusuhtainen, keskikokoinen metsästy- ja vahtikoira. Pystyt korvat ja rullalla oleva tai sirpinmuotoinen häntä kuvastavat selvästi ketteryyttä, voimaa, valppautta ja omanarvontuntoa.

TÄRKEITÄ MITTASUhteita: Säkäkorkeuden suhde rungon pituuteen on 10 : 10,5.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Voimakas metsästysvietti, peloton, rohkea, valpas, pidättyväinen ja kiihkeä. Ennen kaikkea äärimmäisen uskollinen isännälleen. Etenkään urokset eivät tule toimeen toisten koirien kanssa. Hyvä suuntaaisto. Yhdenmiehen koira, joka on valmis hyväksymään uuden isännän, mutta ei koskaan unohda sitä henkilöä, joka huolehti pentuajan kasvatuksesta. Siisti ja pieniruokainen.

PÄÄ: Ylhäältä katsottuna yleensä tylpän kolmion muotoinen, ei tee koirasta kömpelön eikä karkean näköistä.

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 334
Hyväksytty: FCI 13.7.2005
SKL-FKK 29.11.2005

1/3

KOREANJINDONKOIRA

2/3

KALLO-OSA: Keskikokoinen runkoon nähden. Päälaki on hieman kaareva ja kapenee tasaisesti silmiä kohti. Kallon leveys korvien kohdalla on kohtuullinen suhteessa pään kokoon.

OTSAPENGER: Selvästi havaittava, ei liian jyrkkä. Vähäinen, otsaan ulottuva otsaurre.

KIRSU: Musta; lihanvärisen kirsu on sallittu valkoisilla koirilla.

KUONO-OSA: Ei paksu eikä ylöspäin kääntynyt.

HUULET: Mustat, tiiviit ja ohuet, eivät riippuvat. Ylähuuli peittää hieman alahuulta.

HAMPAAT / PURENTA: Hampaat ovat hyvin voimakkaat. Leikkaava purenta.

POSKET: Hyvin kehittyneet ja kuivat, sivulta ja edestä katsottuna kohtuullisen pyöreät; kirsua kohti kapenevat.

SILMÄT: Tummanruskeat, melko pienet suhteessa pään kokoon, mantelinmuotoiset ja ilmeeltään hyvin eloiset. Silmien ulkokulma nousee viistosti korvaa kohti.

KORVAT: Keskikokoiset, kolmiomaiset, paksut ja täysin pystyt, eivät ylös- eivätkä alaskiinnittyneet, hieman eteenpäin, niskalinjan suuntaisesti kallistuneet. On toivottavaa, että korvan sisäpuolella on hienolaatuista, tiheää karvaa.

KAULA: Suhteellisen tasapainoinen, paksu, lihaksikas ja vahva, ei löysää kaulanahkaa. Yliväasentoinen, innostuneella koiralla selvästi kaareutunut.

RUNKO

SELKÄ: Vahva ja suora.

LANNE: Lihaksikas, jäntevä, kuiva ja rintakehää kapeampi.

RINTAKEHÄ: Voimakas ja kohtalaisen syvä, ei liian leveä. Rintakehän syvin kohta ulottuu juuri ja juuri kyynäpäiden yläpuolelle; myös kyynäpäiden tasolla oleva sallitaan. Kylkiluut ovat selvästi kaareutuneet. Alarinta on hyvin kehittynyt.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on ylösvetäytynyt.

HÄNTÄ: Alas vedettynä hännänpäen tulisi ulottua kintereisiin. Häntä on melko ylös kiinnittynyt; hännäntyvi on tukevasti pystyssä, sen ei tulisi heilua koiran liikkuessa. Häntä on tuuheakarvainen ja sirpin muotoinen tai kiertynyt, ei liian tiukasti kiertynyt; hännänpää koskettaa selkää tai kuvetta.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

LAVAT: Vahvat, voimakkaat ja viistot.

KYYNÄRPAÄT: Tiiviisti rungonmyötäiset, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.



Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben



VÄLIKÄMMENET: Sivulta katsottuna hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Muodoltaan ns. kissankäpäliät. Varpaat ovat melko lyhyet, pyöreähköt ja tiiviisti yhdessä. Kynnet ovat vahvat ja mieluiten mustat. Päkiät ovat paksut ja täyteläiset.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat sivulta katsottuna kohtuullisesti kulmautuneet. Takaa katsottuna ne ovat suorat ja yhdensuuntaiset, eivät liian kaukana eivätkä liian lähellä toisiaan. Kannukset tulisi poistaa, paitsi maissa, joissa niiden poistaminen on laissa kielletty.

REIDET: Hyvin kehittyneet.

POLVET: Kohtuullisesti kulmautuneet.

KINTEREET: Matalat; eivät suorat, vaan kohtuullisesti kulmautuneet.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpäliät.

LIIKKEET: Koreanjindonkoiran ravi on tehokasta ja tasapainoista. Selän tulisi pysyä kiinteänä ja tasaisena. Ravissa pää on korkea-asentoinen, mutta nopeuden lisääntyessä melko matalalla, lähes lapojen korkeudella. Hännän yläosa liikkuu hieman koiran liikesuunnan muutosten mukaisesti.

KARVAPEITE

KARVA: Kaksinkertainen karvapeite. Aluskarva on pehmeää, tiivistä, vaaleaa ja riittävää tukemaan peitinkarvaa, joka on jäykkää ja hieman pystyä. Rungon karvapeitteeseen verrattuna pään, raajojen ja korvien karva on lyhyempää, kaulan, sään, selän ja lantion pitempää. Hännässä ja reisien takaosassa karva on pitempää kuin muualla rungossa.

VÄRI: Koreanjindonkoiran värit ovat punertava kellanruskea, valkoinen, musta, musta ruskein merkein, sudenharmaa ja juovikas.

KOKO JA PAINO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 50 – 55 cm, ihanne 53 – 54 cm; nartut 45 – 50 cm, ihanne 48 – 49 cm.

PAINO: Urokset 18 – 23 kg, nartut 15 – 19 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Riittämätön lihaksisto; liian järeä tai liian hento luusto; tasapurenta; muut kuin pystyt korvat; riippuva tai lyhyt häntä; ylikulmautuneet raajat; suorat kinteret, pihtikinttuisuus, länkisäärisyys; pitkä tai lyhyt karvapeite; epävakaut tai jäykät liikkeet.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Aggressiivisuus tai voimakas arkuus; annetun säkäkorkeuden ylitys ja alitus; ylä- tai alapurenta; epäselvä sukupuolileima; useamman kuin kolmen hampaan puuttuminen; pigmentin puute, albinismi.

Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.